

Đôi Thông Ngày Ấy

Đỗ Phong Châu JJR 68

Mắt em nhìn vẫn còn xanh cây lá,
Môi nho đan nồng ấm chuyện hẹn hò (...)
Có nửa đêm nằm nghe hồn choáng ngợp
Mộng ngọt ngào té đầu lười thanh xuân.
Kiều Giang (Chùm Hoa Sứ Quân)

Đôi thông ngày ấy

Chiều Đà-Lạt đôi thông xanh rít gió,
Thung-lũng vàng dưới ánh nắng hắt hiu.
Cành lau ẩm đậm buồn mái nhắc
Bóng anh gầy cuộc dạo mỗi chiều rơi...

Đường đến trường hoa anh-đào rợp nở,
Lá thông mềm theo hút gót chân em.
Tay che nón, cặp học trò bên ngực
Mái tóc thề lất phất hạt mưa sa...

Đời nổi gió đã cuốn em trôi dạt
Đến miền xa bên tận Đại-Tây-Dương,
Để chiều chiều bên bờ sông nặng muộn
Em thả hồn về Đà-Lạt ngày xưa...

Đà-Lạt của những ngày thơ mộng
Em hằng mơ trong những giấc chiêm bao,
Ba Má nói : « Thôi, nó đã chết rồi ! »
Nhưng tim em vẫn tin anh còn sống...

Em biết có những chiều bên ấy
Anh dạo hồ để nhớ bóng em xưa,
Em tuy sống mà hồn như đã chết
Từ ngày rời mảnh đất những đôi thông.

Con em lớn, nó hỏi về Đà-Lạt
Khi thấy em lặng khóc lúc hoàng-hôn,
Còn chồng em, người cúi đầu ngoảnh mặt
Nhưng lần em mơn trớn cánh pensée...

Em có mơ được một ngày trở lại
Với đôi thông và được nắm tay anh.
Chỉ một lần, một lần thôi anh nhé !
Để em đi cho trọn cuộc đời này.

Tình chúng mình, để kiếp sau anh ạ !
Vì đời này đã oan trái dờ dang.
Khi nhắm mắt, em sẽ thắm gọi đến
Tên anh yêu, tên thành-phố thân thương !

Đỗ Phong Châu